

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

سیدهاشم سدید

۲۹ جون ۲۰۱۲

قیام مردم یگانه شرط پیروزی بر طالب است!

قرار بود این نوشته را دیروز برای نشر بفرستم و قیام مردم "اندر" و "گیرو" و دهکده های اطراف این دو ولسوالی علیه طالب را برای آن ها تریک گفته ضمناً آن ها را نسبت به حملات انتقامجویانه طالب هشدار بدهم، اما بنابر معاذیری متأسفانه این مأمول نتوانست در همان روز جامه عمل بپوشد.

قیام مردم غزنی علیه طالب واقعاً مسرت بخش ترین حرکت و خبری بود و است که طی بیشتر از یازده سال، از زمان شکست و فرار طالب به پاکستان، مأوای اصلی این گروه متحجر و ضد ملک و ملت، شاهد آن هستیم. واقعیت این است که تا زمانی که خود مردم طالب سیاهکار و بیگانه پرست و تاریک اندیش را با تمام سیاهکاری ها و بیگانه پرستی ها و تاریک اندیشی هایش شکست نداده نابود نکنند، هیچ مرجع و منبع و مقام و نیروی دیگر نمی تواند آن ها را کاملاً و یکسره مضمحل و نابود سازد.

مسرت بخش بودن این خبر، به طور اخص، در همین است که بالاخره مردم این واقعیت را با تمام حواس و تجربه کامل درک نمودند که آن که باید از خود و از زن و فرزند و خانه و کاشانه و ملک و دارائی و حق و امنیت و استقلال و آزادی خویش دفاع کند، تنها و تنها خود مردم است و نه کسانی دیگری.

ناگفته پیداست که طالب و حامیان خارجی وی نیز این مسأله را به خوبی می دانند که اگر مردمان شجاع و سلحشور همه روستا ها و شهر ها و ولایات افغانستان به تاسی از مردم غزنی در صدد دفع و نابودی طالب و دفاع از حق و زندگی خویش برآیند، هیچ نیروئی را توان آن نخواهد بود که آن ها را سرکوب کند. این موضوع را هم طالب به خوبی می داند و هم پاکستان!

قیام مردم غزنی همان اندازه که ما را به آینده امیدوار ساخته، اگر تداوم پیدا کند، و اگر سائر محلات و مناطق کشور بدان تاسی بوززند، به همان اندازه سبب نگرانی و خوف طالب و حامیانش شده است. زیرا با استمرار و گسترش این قیام نه بقای طالب دیگر ممکن خواهد بود و نه دست اندازی های غرض آلود و بی شرمانه حامیانش. به همین دلیل طالب، قرار خبری که امروز در سایت بی بی سی به نشر رسیده است، پنج نفر از جمله کسانی را که در ولسوالی اندر و لایت غزنی دیروز در برابر ایشان قیام کرده بودند، به ضرب گلوله کشته است.

این مردگان (کشته شدگان) باید چشمان زندگان ما را بگشایند. قیام کنندگان باید، اگر از قبل نمی دانستند، حال بدانند که، طالب باز هم، اگر دستش برسد، می کشد؛ شاید به فجیع ترین و بی سابقه ترین شکل هم دست به کشتار مردم، در هر کجا که باشد، بزند.

کشتن، خصوصاً بعد از این همه سال، به کار روزانه طالب تبدیل شده است. طالب حتی در شرایطی که مردم با وی سر جنگ ندارند، دست به وحشت آفرینی و هراس افگنی و کشتار مردم می زند، چه رسد به آن وقتی که حضور و وجود و بقای خویش را در اثر قیام مردم علیه خودش در خطر حتمی ببیند.

بقای طالب در وجود ترس وی در دل و ضمیر مردم است. طالب می داند که هر وقتی که این ترس از دل و دماغ مردم از بین رفت، عمر وی هم به پایان خواهد رسید، بناءً تا جایی که برایش ممکن و میسر است از طریق ترور و اختطاف و آتش سوزی و حملات انتحاری و سر بریدن ها و ... در میان مردم ایجاد ترس می کند.

طالب می خواهد جنگی را که مردم به حق با وی شروع کرده است، با بیرحمانه ترین شکل سرکوب کند و آنچه را که خودش و اربابش می خواهد بر مردم تحمیل کرده به اجراء درآورد.

شرایط امروز نسبت به دیروز فرق نموده است. دیروز مردم عوام عکس العمل این چنینی علیه طالب نشان نمی دادند و در برابر طالب و دولت بیشتر نقش بیطرف را بازی می کردند. مردمی که در بسا موارد از طرف طالب به مثابه سپر در برابر حملات نیرو های دولت و نیروهای ائتلاف مورد استفاده قرار می گرفتند.

اما امروز و با قیام مردم غزنی که رخنه مرک طالب را باز نموده است، مسأله مرگ و زندگی طالب مطرح است. تعجیبی نخواهد بود، اگر طالب برای زنده ماندن خویش با تمام خشونت و قساوت در پی تخویف مردم برآید.

پس، حال که مردم قیام را علیه طالب آغاز نموده اند، اگر چه کمی دیر، برای پیروزی کامل بر طالب و دسترسی تام و تمام به زندگی آرام و بدون دغدغه و صلح پایدار، لازم و ضروری است که مردم دو مطلب را جداً در نظر داشته باشند:

(۱) جنگی را که با طالب آغاز نموده اند، به هر قیمتی که شده، تا شکست نهایی طالب، ادامه بدهند. عقب نشینی در برابر طالب بعد از دست بردن به سلاح و جنگ علیه آن ها حس انتقام جوئی طالب را تشدید کرده است. این امر سبب می شود که طالب زندگی مردم را بیشتر از پیش دشوار و اوضاع را کماکان و به بدترین وجه بر مردم تنگ و تنگتر بسازد.

(۲) مردم سائر مناطق و محلات نباید برادران با احساس، مسئولیت پذیر و دلیر ولایت غزنی را در برابر جانیان خونخوار و کهنه اندیشان عصر حجر تنها بگذارند.

شکست مردم یک روستا شاید برای طالب چندان دشوار نباشد، اما شکست تمام روستا های کشور بدون تردید و به هیچ وجه برای طالب، حتی اگر تمام نیرو های متعصب جهان و تمام نیرو های نظامی پاکستان در عقب آن ها قرا داشته باشد، ممکن نخواهد بود.

ما می دانیم که طالب نه از نظر سلاح و مهمات، و نه از لحاظ پرسونل چنین ظرفیتی را دارا نیست که همزمان تمام خاک (مردم) افغانستان را زیر فشار قرار دهد.

به پیش برای نابودی هر بیشتر همه دشمنان ملک و ملت؛ در هر شکل و شمائل و رنگ و لباسی که هستند!

۲۰۱۲/۰۶/۲۷